KONOK TAMÁS KIÁLLÍTÁSA ELÉ

Konok Tamásnak nem ez az első magyarországi kiállítása, sőt nem is az első hazai múzeumi kiállítása, mégis minduntalan az az érzésünk, hogy újból be kell őt mutatnunk; gazdag életműve még mindig nem része a hazai művészeti köztudatnak.

Ennek okai igen szerteágazóak és bonyolultak, hiszen a Magyarországról elszármazott vagy emigrált művészek személye körül soká még identitás-vita is zajlott, eldöntendő, vajon a magyar vagy az egyetemes művészet részei-e ők, és így melyik múzeum gyűjteményébe sorolhatók be.

Konok Tamás esetében ez a kérdés igen egyszerű: ő úgy európai – ha tetszik, francia művész, hogy közben szervesen kapcsolódik a magyar, sőt tágabb értelemben a kelet- és közép-európai geometrikus absztrakt, konstruktivista hagyományhoz. Huszonkilenc éves volt, amikor Buda-pestről Párizsba ment, és az elmúlt harmincöt évben rendkívül konzekvens és tudatos életművet épített fel, melyet a nyolcvanas évek elejétől itthon is nyomon követhettünk. Az a tény, hogy Konok Tamás ezt a médiumot és irányt választotta, aligha lehet véletlen. Tudjuk, hogy Európának ezen a felén a konstruktivista hagyomány messze többet jelentett esztétikai irányultságnál, pedig ez sem lenne kevés. Morális értékű választás volt, voks a tiszta gondolkodás és formálás mellett. Konok Tamás a már említett közép- és kelet-európai hagyományt vállalva magába szívta az École de Paris geometrikus absztrakt örökségét éppen úgy, mint a német-svájci konkrét művészet tiszta logikáját. Ebből alakította ki azt a saját nyelvet, amelyről ráismerhetünk, és amely tenyérnyi méretben és monumentális formában egyaránt érvényes.

Kiállításával a kortárs művészetnek azt az aspektusát kívánjuk reprezentálni, amely a múzeum állandó gyűjteményéből hiányzik, vagy csak csekély mértékben van jelen.

Néray Katalin

TO THE EXHIBITION OF TAMÁS KONOK

We always have the feeling that we have to introduce Tamás Konok again, despite of the fact that he had some exhibitions – including museum shows – in Hungary but his rich activity is still not part of our domestic knowledge. The reasons are rather complicated because in our country the identity of the emigrated artists was officially questioned for a long time: whether they are part of the Hungarian heritage or rather belong to the international scene, and which museum should collect their works.

"In case of Konok the answer is rather obvious: he is an European (or French) artist being in close contact to the Hungarian or more widely to the Central and Eastern European Constructivist and geometric abstract tradition. He was twenty-nine when he left for Paris and during the past thirty-five years he built a very conscious and consequent oeuvre which we have been able to follow since the early eighties as well.

This is not only by chance that Tamás Konok had choosen this very medium and style. We all know that in this part of Europe the constructivist tradition means far more than a certain aesthetic affinity which could be quite sufficient otherwise. That decision was a moral one, a vote for clear thinking and formation.

Tamás Konok – besides the acceptance of the regional tradition – has been touched by the geometrical abstract heritage of the École de Paris as well as the clear logic of the German-Swiss concrete art. He was able to create his own language by integrating them, a language which we can recognize and which is valid both in tiny or monumental form.

By this presentation our museum intends to represent that aspect of the contemporary art which is missing or hardly can be found in our collection.

Katalin Néray